

Můj vánoční polštář

Představíme vám vánoční příběh pro mladší děti, který využívá jednoduchou pomůcku velmi kreativním způsobem. Vše, co potřebujete, je bíle povlečený středně velký polštář. Jeho použití je zřejmé z doprovodných obrázků. Můžete přizvat chlapce nebo dívku, kteří se dobře naučí pracovat s polštářem a pomohou vám. Tak se můžete lépe soustředit na své malé posluchače, sledovat jejich reakce a přizpůsobit jim tempo a výrazové prostředky. Instrukce pro učitele jsou vypsány kurzívou v závorkách.

(Zdvihněte polštář.) Kdo mi může říci, kolikrát se ještě vyspíme, než bude Štědrý den?

Ano, každý z nás ještě tolikrát ulehne na svůj polštář a při usínání se bude těšit na věci, které se stanou jen jednou v roce.

Ale polštář může sloužit i k jiným věcem, než je spánek. Ten, který mám v ruce, jsem si nazval „Vánočním polštářem“, protože umí vyprávět a připomíná mi skutečný význam Vánoc.

Vánoční příběh se začal odvíjet v době, kdy na zemi žila dospívající dívka jménem Marie, která velmi milovala Boha. Jednou ve svém domě v Nazaretě dostala nečekanou návštěvu - anděla.

Jaké to muselo být překvapení, když přišel tento vzácný Boží posel s velmi zvláštní zprávou. Anděl se jmenoval Gabriel a řekl Marii, že se jí narodí

zvláštní dítě, které se bude jmenovat Ježíš. Ten bude velikým a bude nazván synem Nejvyššího - Boha. Tento anděl mohl mít velká křídla, jako jsou tato. *(Držte polštář pevně ve středu, aby vypadal jako křídla.)*

Marie byla opravdu velmi překvapená!

Uplynulo trochu času a Marie zjistila, že to, co jí anděl řekl, byla pravda – Marie čekala dítě.

Co všechno se v životě Marie změnilo?

Tak, jako každé nastávající mamince, se jí začalo zakulacovat břicho *(přiložte si polštář na břicho, nebo si jej na malou chvíli zasuňte pod tričko nebo svetr)* a Marie se musela začít jinak oblékat. Také si jistě připravovala všechno potřebné pro miminko.

Co by si taková maminka připravovala dnes? *(Nechte děti odpovídat.)*

Nevíme, co všechno už měla Marie připravené, ale najednou její snoubenec Josef přišel s šokující zprávou. Oba museli podniknout dalekou cestu zpět

do města, kde se narodili - do Betléma, protože nastalo sčítání lidu.

Josef a Marie byli chudí, ale možná, že měli osla, na kterého mohli dát sedlo nebo nějakou pokrývku, aby Marie zvládla tu dalekou cestu.

(Přeložte polštář přes ruku jako sedlo.)

Když po dlouhé cestě dorazili do Betléma, brzy zjistili, že město je už přeplněné množstvím lidí, kteří přišli stejně jako oni, aby jejich jména Římané zaznamenali do sčítacích listin.

Josef se snažil najít pro Marii pohodlné místo, protože děťátko mohlo každou chvíli přijít na svět. Kdekoli ale zaklepal na dveře *(klepejte na polštář, který držíte ve svislé poloze)*, všude slyšel stejnou odpověď – všechno je obsazené a v domě není další místo.

Josef to zkoušel stále znovu, až mu jeden hostinský nabídl místo vzadu za domem ve stáji, kde měl domácí zvířata. Konečně měli střechu nad hlavou.

(Zformujte polštář, aby vypadal jako střecha.)

Marie si konečně mohla lehnout. A v té nevlídné stáji se stalo přesně to, co si o každých Vánocích připomínáme – narodilo se jí dítě, kterému dali jméno Ježíš. Marie jej zabalila do látky a uložila ho do jeslí.

(Držte svinutý polštář tak, jak se drží dítě.)

Ještě té noci měli Marie s Josefem početnou návštěvu. Z betlémských plání přišlo několik pastýřů.

(Přidržte polštář na hlavě jako šátek.)

Jejich úkolem bylo pást stáda a v noci se střídat na hlídkách, aby byly ovce v bezpečí.

(Z polštáře a ruky udělejte ovci.)

Uprostřed noci se nebe rozzářilo a užaslí pastýři viděli a slyšeli anděly, kteří chválili Boha a oznamovali jim, že v Betlémě, městě Davidově, se narodil Spasitel.

Pastýři nemohli zůstat na místě. Vypravili se do Betléma, aby to zvláštní dítě viděli. A také oni zjistili, že to, co andělé oznámili, byla pravda.

Když se vraceli ke svým stádům, chválili a oslavovali Boha za to, co viděli a slyšeli.

Brzy nato přišla další vzácná návštěva. Mudrci ze země na východě spatřili na nebi novou jasnou hvězdu a poznali, že se narodil někdo výjimečný – král Židů. Přišli tedy, aby se mu poklonili a přinesli vzácné dary – zlato, kadidlo a myrhu. Řekli Marii a Josefovi o své dlouhé cestě a jasné hvězdě, která je přivedla až na místo. Poklonili se Ježíši a odevzdali své dary.

(Poklekněte a uchopte polštář jako podnos.)

Věděli, že to dítě je někým mimořádným – králem, který je vládcem všech lidí - mladých i starých, chudých i bohatých.

Ano - Ježíš byl Boží Syn, ale už od počátku jeho života na zemi to neměl lehké. Vždyť neměl ani pořádnou postýlku a měkký polštář pod hlavou.

(Položte hlavu na polštář.)

Toto dítě - král neměl žádné služebnictvo, které by mu připravilo pohodlnou postel a obsluhovalo by ho.

(Nyní můžete pozvat dítě, aby přišlo dopředu a položilo hlavu na polštář.)

Když si dnes večer lehnete na měkký polštář, můžete si vzpomenout na ty úplně první Vánoce, kdy se narodil Pán Ježíš, a můžete Bohu poděkovat za to, že poslal na zem Spasitele.

Pán Bůh to udělal, aby nám ukázal, jak velmi nás miluje. Nejen, že Pán Ježíš přišel na tuto Zem, on za nás a naše hříchy položil svůj život. Když vyrostl a jeho čas se naplnil, Pán Ježíš se nechal ukřižovat, aby místo nás vytrpěl trest za hříchy, který jsme si zasloužili my. Porazil smrt, třetího dne vstal z mrtvých a žije v nebi. Tam chystá místo pro všechny, kteří v něj uvěří, poprosí o odpuštění hříchů a začnou žít jako Boží děti tak, jak si Bůh přeje.

Můžeš k nim také patřit.

© Don Stott, <http://eliab.com>, 2006

Biblický verš:

„Syn člověka nemá, kde by hlavu složil.“ (Mt 8, 20)